

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 64 0 Mal 037350 18 Rev
Sarajevo, 06.03.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Gorana Nezirovića, kao predsjednika vijeća, Enise Bilajac i Jasminke Kubat, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Ž. J. iz P., koga zastupa punomoćnik M. B., advokat iz P., protiv tužene Općine P., koju zastupa Općinsko pravobraniteljstvo P., radi naknade štete zbog diskriminacije, odlučujući o reviziji tužitelja, protiv presude Kantonalnog suda u Širokom Brijegu broj: 64 0 Mal 037350 17 Gž od 29.09.2017. godine u sjednici vijeća održanoj 06.03.2018. godine, donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Širokom Brijegu broj: 64 0 Mal 037350 15 Mal od 12.10.2016. godine (st.1.) odbijen je tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio da se utvrdi da je tužena povrijedila pravo tužitelja nejednakim postupanjem i tužena da je dužna na ime naknade štete zbog diskriminacije isplatiti tužitelju iznos od 2.990,00 KM sa zateznim kamatama počev od 19.05.2015 godine pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka; (st.2.) odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Širokom Brijegu broj: 64 0 Mal 037350 17 Gž od 29.09.2017. godine (st.1.) žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena; (st.2.) žalba tužene je djelimično uvažena i prvostepena presuda u pogledu odluke o troškovima postupka je preinačena na način da je tužitelj dužan tuženoj naknaditi troškove postupka u iznosu od 420,00 KM.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj, po punomoćniku, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji ta presuda preinači tako da se usvoji tužbeni zahtjev ili ta presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje. Pri tome zahtjeva naknadu troškova za sastav revizije u iznosu od 421,20 KM.

Tužena u odgovoru na reviziju, osporava navode tužitelja, sa prijedlogom da se revizija odbije.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe člana 241. ZPP¹, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Revizija nije osnovana.

O procesnim povredama zbog kojih se može izjaviti revizija, revizijski sud je ovlašten voditi računa jedino kada se revident na postojanje takvih povreda određeno poziva. Revident je samo paušalno naveo da drugostepenu presudu pobija zbog povrede odredaba parničnog postupka, jer niti opisno niti izričito ne navodi koja je to odredba ZPP nepravilno primjenjena ili pak nije primjenjena u postupku pred drugostepenim sudom, a da je to bilo od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Stoga, ovaj sud ocjenjuje da nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka iz člana 209. ZPP.

Nije osnovan ni prigovor revidenta da je drugostepeni sud odluku o odbijanju tužbenog zahtjeva donio uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

Iz činjeničnih utvrđenja nižestepenih sudova, za koja je vezan ovaj sud, proizilazi da je tužena dužna tužitelju isplatiti v.. naknade u iznosu od ...KM za sudjelovanje na sjednicama sa zakonskom zateznom kamatom kao i naknaditi troškove postupka, a kako to proizilazi iz pravomoćne i izvršne presude prvostepenog suda broj: 64 0 P 003750 08 P od 15.11.2010. godine, koja je potvrđena presudom drugostepenog suda broj: 64 0 P 003750 10 GŽ od 10.01.2011. godine, da je prvostepeni sud radi naplate iznosa utvrđenih tom presudom kao izvršnom ispravom donio rješenje o izvršenju broj: 64 0 P 003750 I od 29.05.2012. godine na novčanim sredstvima tužene, da je izvršni sud 23.08.2012. godine dostavio banci rješenje o izvršenju, da se tužitelj podnio apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine zbog neizvršenja naprijed navedene presude po tom rješenju o izvršenju, a koji je donio odluku broj: AP 2566/15 od 20.04.2016. godine kojom je utvrđena povreda prava na pravično suđenje, kao i prava na imovinu i ista dostavljena tuženoj da preduzme mjere s ciljem da apelanti (tužitelj jedan od njih) koji posjeduju izvršne presude na teret budžetskih sredstava Općine P. naplate svoja potraživanja u razumnom roku, da tu apelacionu odluku tužena nije izvršila. Nadalje je utvrđeno da prema poslovnim evidencijama tužene nije prikazana obaveza za isplatu po predmetnoj presudi tužitelja, da je u budžetu tužene za ....., ... i ... godinu predviđena isplata po pravomoćnim sudskim odlukama, da osnovom vještačenja iz finansijske oblasti je utvrđeno da je tužena izvršila isplatu prema presudi prvostepenog suda broj: 64 0 Rs 023114 12 Rs od 07.05.2013. godine, koji su članovi Sindikalne organizacije općine P. prema Sporazumu između tužene i samostalnih sindikata državnih službenika od 22.12.2014. godine, da je ...godine izvršila isplatu I.L. d.o.o. P., kada je sačinila dokument o obročnom plaćanju iznosa od ... sa obavezom da povjerilac odustane od izvršenja, da je tužena od ... do ... godine izvršila plaćanje na ime obaveza utvrđenih izvršnim sudskim presudama u iznosu od ... KM među kojim se nalaze i isplate za koje se ne može se utvrditi kada su dospjele, da je ... godine evidentirano plaćanje po osnovu

---

¹ Zakon o parničnom postupku (Službene novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15)

donacija u razdoblju od ... do ... godine, kao i plaćanje obaveza koje su ugovorene i dospjele nakon presude tužitelja, te imala izdatke za muzičke, filmske, sportske i lovačke aktivnosti.

Kod takvih činjeničnih utvrđenja, a za koja je vezan revizijski sud, pravilno je drugostepeni sud primijenio materijalno pravo (član 2. u vezi sa članom 12. Zakona o zabrani diskriminacije²) kada je potvrdio prvostepenu presudu kojom je odbijen tužbeni zahtjev.

Prema usvojenom testu diskriminacije, za postojanje diskriminacije neophodno je utvrditi različito tretiranje nekog lica ili grupe lica, prema zabranjenim osnovama iz člana 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije, u odnosu na lice ili grupu koje se nalazi u sličnoj ili podudarnoj situaciji i kojima je uživanje spornog prava omogućeno, te da takav različit tretman nema legitiman cilj, odnosno da nedostaje proporcionalnosti između željenog cilja i upotrijebljenih sredstava.

Mjera utvrđenosti postojanja ili nepostojanja navedenih činjenica u antidiskriminacijskim parnicama, shodno odredbi člana 15. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije raspoređena je tako da je na podnosiocu tužbe teret da sa stepenom pretežne vjerovatnoće dokaže činjenice na osnovu kojih bi sud mogao zaključiti da ga je tuženi nejednako tretirao na nekoj zabranjenoj osnovi. Tada se teret dokazivanja prebacuje na tuženu stranu, koja je sa stepenom sigurnosti dužna uvjeriti sud da se različit tretman nije dogodio (ili nije dogodio na zabranjenoj osnovi), odnosno da različit tretman ima legitiman cilj i da postoji proporcionalnost između preduzete radnje i posljedice.

Protivno stanovištu revidenta, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da revident tokom postupka nije naveo zbog kojih ličnih karakteristika mu je uskraćeno izvršenje rješenja po pravomoćnoj presudi, a bez postojanja određene ili određive zabranjene osnove za različit tretman diskriminacija ne postoji.

Drugostepeni sud je pravilno zaključio, da se izvršenje pravomoćne presude Općinskog suda u Širokom Brijegu broj: 64 0 P 003750 08 P od 15.11.2010. godine, zbog kojeg izvršenja tužitelj smatra da je diskriminiran, provodi na računu tužene kao izvršenika kod banke i da je izvršni sud dana 23.08.2012. godine dostavio banci izvršenika rješenje o izvršenju sa uputama kako će dalje postupati. Prema zakonskom određenju (član 138. stav 4. ZIP³) izvršenje na teret sredstava općine provest će se u visini predviđenoj za izvršenje na određenoj poziciji budžeta shodno Odluci o izvršenju budžeta. Dakle, kada banka primi rješenje o izvršenju, kao što je ovdje slučaj, ona naplatu vrši onim redom prema vremenu dostave rješenja o izvršenju (član 167. ZIP). Ako banka ne postupi u skladu s rješenjem o izvršenju i drugim sudskim nalogima odgovara za štetu prouzročenu tražitelju izvršenja po općim pravilima o naplati štete (član 175. ZIP). Prema tome, pravilno je stanovište drugostepenog suda, da tužena nije ni mogla u odnosu na tužitelja počiniti diskriminaciju, jer dostavom rješenja o izvršenju banci, daljnja sudbina izvršenja zavisi isključivo od aktivnosti banke, a ne tužene.

---

² Službeni glasnik BiH broj 59/09 i 66/16

³ Zakon o izvršnom postupku („Sl. novine FBiH“ 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09 i 35/12)

Neosnovano tužitelj insistira u reviziji na tvrdnji da je tužena isplatom presuda koje datiraju iz kasnijih godina (... i ...) u odnosu na presudu tužitelja, kao i drugim isplata, između ostalih, po osnovu donacija, te za muzičke, filmske, sportske i druge aktivnosti stavila ga u diskriminatorni položaj, budući da ti navodi u sklopu činjeničnih i pravnih zaključaka pobijane presude na kojima je drugostepeni sud zasnovao odluku o odbijanju zahtjeva, nisu od odlučujućeg značaja. Ovo, imajući u vidu utvrđene činjenice da su isplate po presudi broj: 64 0 Rs 023114 12 Rs od 07.05.2013. godine (potraživanja prema članovima Sindikalne organizacije Općine P.), te po presudi pravnom licu I.L. d.o.o. P. vršene pod posebnim uslovima sporazuma o obračunskom plaćanju u više rata. Nenamjensko ili netransparentno trošenje novčanih sredstava i samovolja općinskog načelnika, na koje ukazuje revident, može eventualno predstavljati nepravilan ili nezakonit rad tužene, ali ne nužno i istovremeno i diskriminaciju. Isto je i u odnosu na tvrdnju revidenta da tužena nije izvršila odluku Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj: AP 2566/15 od 20.04.2016. godine, koja je konačna i obavezujuća, s obzirom da o neizvršavanju svojih odluka apelacioni sud obavještava nadležno tužilaštvo.

Ostali revizijski prigovori, nisu od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora, jer nemaju uticaja na drugačije rješenje ove pravne stvari, pa ih ovaj sud nije posebno ni obrazlagao (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP).

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je reviziju odbiti primjenom odredbe člana 248. ZPP.

Neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav revizije u iznosu od 421,20 KM, jer nije postigao uspjeh u revizijskom postupku, pa je primjenom odredbe iz člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP odlučeno kao u drugom stavu izreke ove presude.

Predsjednik vijeća
Goran Nezirović, s.r.